

**การศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลาง
และขนาดย่อมระหว่างประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์**
**A Comparative Study of Accounting Standards for Small and
Medium-Sized Entities of Thailand, Malaysia and Singapore**

ชุตินุช อินทรประสิทธิ์*
Chutinuch Indraprasit*

*อาจารย์ประจำ คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

*Lecturer, Faculty of Accountancy, Dhurakij Pundit University

*Email: chutinuch.int@dpu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ระหว่างประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อมูลสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยตลอดจนผู้ที่สนใจในการเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป โดยบทความนี้จะศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ระหว่าง 3 ประเทศในประเด็นการนำมาตรฐานมาถือปฏิบัติ โครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐานในภาพรวม และทิศทางของการพัฒนามาตรฐานในอนาคต รวมทั้งการนำมาตรฐานของแต่ละประเทศไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับปี 2009 ผลการศึกษาพบว่าทั้ง 3 ประเทศมีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้นโดยเฉพาะ โดยมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศสิงคโปร์ได้พัฒนาเสร็จสมบูรณ์แล้ว โครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐานอ้างอิงจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับปี 2009 และมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมสำหรับประเทศไทย และมาเลเซียอยู่ในระหว่างการพัฒนา โดยมีการแบ่งมาตรฐานเป็น 2 ชุด โดยมาตรฐานสำหรับกิจการขนาดกลางเนื้อหาจะพัฒนาโดยอ้างอิงจาก IFRS for SMEs และมาตรฐานสำหรับกิจการขนาดเล็กจะใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีผลบังคับใช้อยู่แล้วในปัจจุบัน

คำสำคัญ: มาตรฐานการบัญชี กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์

Abstract

This paper presents a comparative study of accounting standards for small and medium-sized entities of Thailand, Malaysia and Singapore. It aims at providing useful information for professional accountants in Thailand and other interest groups who prepare themselves for the ASEAN Economic Community. The study focuses on exploring and comparing accounting standards implemented in three countries, covering three topics: standard adoption, standard frameworks and contents, and future directions of standard development. Moreover, this study compares the accounting standard among three countries with the International Financial Reporting Standards for Small and Medium-sized Entities. The study shows that all of the three countries have implemented accounting standards for small and medium-sized entities. In Singapore, the accounting standard for small and medium-sized entities is completely developed; its standard framework and contents follow the International Financial Reporting Standards for Small and Medium-sized Entities. However, in Thailand and Malaysia, the developments of accounting standards for small and medium sized entities are in progress. These two countries share similarities in developing their accounting standards by applying a two-tier standard framework. As a result, small entities in Thailand and Malaysia will apply accounting standards that are currently enforced, while medium entities will apply accounting standards bases on the International Financial Reporting Standards for Small and Medium-Sized Entities.

Keywords: Accounting Standards, Small and Medium-Sized Entities, Thailand
Malaysia, Singapore

บทนำ

ในปัจจุบันกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Entities: SMEs) ในหลายประเทศทั่วโลก มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการจ้างงาน การสร้างรายได้ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเป็นกิจการขนาดใหญ่ต่อไป ตัวอย่างเช่น ในสหภาพยุโรปมี SMEs จำนวน 23 ล้านราย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99 ของกิจการทั้งหมดและเป็นแหล่งการสร้างงานจำนวน 75 ล้านตำแหน่ง (คณะผู้แทนไทยประจำประชาคมยุโรป, 2549) หรือในกลุ่มประเทศอาเซียนพบว่าประเทศไทยมี SMEs จำนวน 2.7 ล้านราย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 98.5 ของกิจการทั้งหมด และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37 ของ GDP รวมทั้งประเทศ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556) และในประเทศมาเลเซียจากการรวบรวมข้อมูลพบว่า มี SMEs จำนวน 5.5 แสนราย คิดเป็นร้อยละ 99 ของกิจการทั้งหมด และสร้าง GDP คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31 ของ GDP รวมทั้งประเทศ (National SME Development Council, 2010) จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากิจการขนาดกลางและขนาดย่อมควรได้รับการส่งเสริมให้มีศักยภาพเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศต่อไป การส่งเสริมที่สำคัญประการหนึ่งคือ การเพิ่มศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านการเงินและการบัญชีด้วยการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้นมาใช้โดยเฉพาะ ซึ่งมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีประโยชน์กับธุรกิจในด้านต่างๆ คือ ส่งเสริมการนำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ประกอบการและผู้ใช้

งบการเงินอื่นๆ สนับสนุนให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพทั้งระดับจุลภาคและระดับมหภาค เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้ง่ายขึ้นและส่งเสริมให้เกิดความสม่ำเสมอและเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลทางการเงินที่ช่วยให้ผู้ประกอบการและผู้ใช้งบการเงินเกิดความเชื่อมั่นซึ่งจะนำไปสู่การเติบโตของธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยรวม

ข้อค้นพบจากงานวิจัยเกี่ยวกับ SMEs ในภูมิภาคอาเซียนได้ข้อสรุปจากการศึกษาว่า SMEs ในกลุ่มประเทศอาเซียนมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับตลาดในกลุ่มประเทศด้วยกันเองมากขึ้นในอนาคตเมื่อเทียบกับประเทศนอกกลุ่มแม้จะอยู่ในภูมิภาคเอเชียเหมือนกัน เช่น จีน (สุดดี วงศ์เกียรติขจร, 2556) ซึ่ง SMEs ในประเทศไทยเองก็มีทิศทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแนวโน้มดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากตัวเลขทางสถิติในระหว่างปี 2553-2555 ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2556) ที่ระบุว่าในภาพรวมประเทศในกลุ่มอาเซียนทั้งหมด (ยกเว้นบรูไน) ถูกจัดอยู่ใน 20 อันดับแรกที่เป็นคู่ค้าสำคัญของ SMEs ในประเทศไทย ดังนั้นในเบื้องต้นผู้เขียนจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ระหว่างประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ซึ่งกลุ่มประเทศดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนกิจกรรมและการเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาค และมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือและสร้างความเป็นปึกแผ่นในภูมิภาคอาเซียนมาตั้งแต่แรก

บทความนี้จะศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ระหว่างประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ในประเด็นการนำมาตรฐานมาถือปฏิบัติ

โครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐานในภาพรวม และทิศทางของการพัฒนามาตรฐานในอนาคต รวมทั้งการนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับปี 2009 (International Financial Reporting Standards for Small and Medium-sized Entities (2009): IFRS for SMEs) ที่จัดทำโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board: IASB) โดยทำการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยตลอดจนผู้ที่สนใจนำไปเป็นข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

1. มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board: IASB) เริ่มดำเนินการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (International Financial Reporting Standard for Small and Medium Sized Entities: IFRS for SMEs) ในปี พ.ศ.2546 ด้วยเหตุผลสำคัญคือ มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standards: IASs) และมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards: IFRSs) ฉบับสมบูรณ์ได้จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้รายงานทางการเงินที่เป็นนักลงทุนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เป็นหลักซึ่งทำให้ IASs และ IFRSs

ฉบับสมบูรณ์ประกอบไปด้วยแนวปฏิบัติสำหรับการบันทึกบัญชี การจัดทำรายงานทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลเป็นจำนวนมาก แต่สำหรับผู้ใช้รายงานทางการเงินของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมข้อมูลที่สำคัญส่วนใหญ่คือข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดในระยะสั้นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์สภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ ดังนั้น IASB จึงพัฒนา IFRS for SMEs ขึ้นโดยมีเป้าหมายหลัก 2 ประการ ประการแรกคือ การตอบสนองความต้องการของผู้ใช้รายงานทางการเงินของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลภายนอก เช่น คู่ค้า เจ้าหนี้ นักลงทุนภายนอก เป็นต้น ประการที่สอง คือ สร้างความสมดุลระหว่างต้นทุนและประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดทำรายงานทางการเงินในมุมมองของผู้จัดทำ (IFRS Foundation, 2013)

สำหรับโครงสร้างของ IFRS for SMEs ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 35 หัวข้อ โดยหัวข้อส่วนใหญ่เทียบเคียงได้กับหัวข้อของ IASs และ IFRSs ฉบับที่เข้าเล่มปี 2013 (the 2013 edition of the Bound Volume of International Financial Reporting Standards) แต่จะมีบางหัวข้อที่ IFRS for SMEs ไม่มีข้อกำหนดเช่น กำไรต่อหุ้น งบการเงินระหว่างกาล ส่วนงานดำเนินงาน และหลักการวัดมูลค่ายุติธรรม เป็นต้น และลักษณะเนื้อหาของ IFRS for SMEs ได้รับการพัฒนาให้มีความซับซ้อนน้อยลง ตลอดจนมีการลดข้อกำหนดในการเปิดเผยข้อมูลด้วย หัวข้อใน IFRS for SMEs เมื่อเปรียบเทียบกับ IASs และ IFRSs ฉบับปี 2013 ได้ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบ IFRS for SMEs กับ IASs และ IFRSs ฉบับที่เข้าเล่มปี 2013

หัวข้อ IFRS for SMEs	IASs และ IFRSs ฉบับปี 2013
หัวข้อที่ 1 ความหมายและขอบเขตของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	-
หัวข้อที่ 2 แนวคิดและหลักการ	Framework
หัวข้อที่ 3 การนำเสนองบการเงิน	IAS 1
หัวข้อที่ 4 งบแสดงฐานะการเงิน	IAS 1
หัวข้อที่ 5 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบกำไรขาดทุน	IAS 1
หัวข้อที่ 6 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น	IAS 1
หัวข้อที่ 7 งบกระแสเงินสด	IAS 7
หัวข้อที่ 8 หมายเหตุประกอบงบการเงิน	IAS 1
หัวข้อที่ 9 งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ	IFRS 10 และ IAS 27
หัวข้อที่ 10 นโยบายการบัญชี ประมาณการทางบัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาด	IAS 8
หัวข้อที่ 11 เครื่องมือทางการเงินพื้นฐาน	IFRS 9 IAS 32 และ IAS 39
หัวข้อที่ 12 เครื่องมือทางการเงินอื่นๆ	IFRS 9 IAS 32 และ IAS 39
หัวข้อที่ 13 สินค้าคงเหลือ	IAS 2
หัวข้อที่ 14 เงินลงทุนในบริษัทร่วม	IAS 28
หัวข้อที่ 15 เงินลงทุนในกิจการร่วมค้า	IAS 28
หัวข้อที่ 16 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	IAS 40
หัวข้อที่ 17 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	IAS 16
หัวข้อที่ 18 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (ไม่รวมค่าความนิยม)	IAS 38
หัวข้อที่ 19 การรวมธุรกิจและค่าความนิยม	IFRS 3
หัวข้อที่ 20 สัญญาเช่า	IAS 17
หัวข้อที่ 21 ประมาณการหนี้สินและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น	IAS 37
หัวข้อที่ 22 หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	-

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อ IFRS for SMEs	IASs และ IFRSs ฉบับปี 2013
หัวข้อที่ 23 รายได้	IAS 18
หัวข้อที่ 24 การอุดหนุนจากรัฐบาล	IAS 20
หัวข้อที่ 25 ต้นทุนการกู้ยืม	IAS 23
หัวข้อที่ 26 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์	IFRS 2
หัวข้อที่ 27 การด้อยค่าของสินทรัพย์	IAS 27
หัวข้อที่ 28 ผลประโยชน์พนักงาน	IAS 19 และ IAS 26
หัวข้อที่ 29 ภาษีเงินได้	IAS 12
หัวข้อที่ 30 การแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ	IAS 21
หัวข้อที่ 31 การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง	IAS 29
หัวข้อที่ 32 เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน	IAS 10
หัวข้อที่ 33 การเปิดเผยข้อมูลกิจการที่เกี่ยวข้องกัน	IAS 12
หัวข้อที่ 34 อุตสาหกรรมพิเศษ	IAS 41 และ IFRS 6
หัวข้อที่ 35 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	IFRS 1

2. มาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย

2.1 การนำมาตรฐานไปถือปฏิบัติและโครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐาน

การพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยมีจุดเริ่มต้นมาจากประกาศสภาวิชาชีพบัญชีฉบับที่ 21/2555 เรื่องการยกเว้นการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีกับธุรกิจที่มีใช้บริษัทมหาชน ซึ่งประกาศผ่อนปรนให้มาตรฐานการบัญชีจำนวน 8 ฉบับเป็นมาตรฐานการบัญชีที่ยกเว้นการบังคับใช้กับธุรกิจที่มีใช้บริษัทมหาชน ซึ่งเป็นวิธีแก้ปัญหที่อาจทำได้โดยง่ายแต่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมดเนื่องจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีได้ยกเว้นการ

บังคับใช้หลายฉบับยังมีประเด็นที่มีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอีกเป็นจำนวนมากเช่น การวัดมูลค่ารายการโดยการอ้างอิงมูลค่ายุติธรรม ดังนั้นต่อมาในปี พ.ศ. 2554 สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ออกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 20/2554 ลงวันที่ 12 เมษายนพ.ศ. 2554 เรื่องมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Thai Financial Reporting Standards for Non-Publicly Accountable Entities: TFRS for NPAEs) โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวกำหนดให้บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัดนิติบุคคลต่างประเทศกิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากรที่มีหน้าที่จัดทำบัญชี

ตามพระราชบัญญัติการบัญชีพ.ศ. 2543 ที่เข้าข่าย เป็นกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะต้องจัดทำ บัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ตั้งแต่รอบบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป(ศิลปพร ศรีจันเพ็ชร และพจน์ วีรสุธากร, 2554, น. 62-74) กิจการ ที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ได้แก่กิจการที่ไม่ใช่ กิจการเหล่านี้

1. กิจการที่มีตราสารทุนหรือตราสารหนี้ ของกิจการซึ่งมีการซื้อขายต่อประชาชน ไม่ว่าจะเป็นตลาดหลักทรัพย์ในประเทศ หรือต่างประเทศหรือการซื้อขายนอก ตลาดหลักทรัพย์ (Over the Counter) รวมทั้งตลาดในท้องถิ่นและในภูมิภาค หรือกิจการที่นำส่งหรืออยู่ใน กระบวนการของการนำส่งงบการเงินของ กิจการให้แก่สำนักงานคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือหน่วยงานกำกับดูแลอื่นเพื่อ วัตถุประสงค์ในการออกขายหลักทรัพย์ ใดๆต่อประชาชน
2. กิจการที่ดำเนินธุรกิจหลักในการดูแล สินทรัพย์ของกลุ่มบุคคลภายนอกในวง กว้างเช่นสถาบันการเงินบริษัทประกัน ชีวิตบริษัทประกันวินาศภัยบริษัทหลัก ทรัพย์กองทุนรวมตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่า ด้วยการนั้นเป็นต้น
3. บริษัทมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยบริษัท มหาชน
4. กิจการอื่นที่จะกำหนดเพิ่มเติม (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554)

โครงสร้าง TFRS for NPAs ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 22 บท ครอบคลุม หัวข้อหลัก คือ การบังคับใช้ สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย และ เรื่องอื่นๆ สรุปได้ตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 โครงสร้าง และเนื้อหาของ TFRS for NPAs

หัวข้อ	เนื้อหา
การบังคับใช้	บทที่ 1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ บทที่ 2 ขอบเขตมาตรฐาน บทที่ 3 กรอบแนวคิด บทที่ 22 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง
การนำเสนอการ เงินและองค์ประกอบ งบการเงิน	บทที่ 4 การนำเสนอการเงิน
สินทรัพย์และหนี้สิน	บทที่ 6 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด บทที่ 7 ลูกหนี้ บทที่ 8 สินค้าคงเหลือ บทที่ 9 เงินลงทุน บทที่ 10 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ บทที่ 11 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน บทที่ 12 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน บทที่ 16 ประมาณการหนี้สินและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น
รายได้และค่าใช้จ่าย	บทที่ 13 ต้นทุนการกู้ยืม บทที่ 15 ภาษีเงินได้ บทที่ 18 รายได้ บทที่ 19 การรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ บทที่ 20 สัญญาก่อสร้าง
เรื่องอื่นๆ	บทที่ 5 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทาง บัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาด บทที่ 14 สัญญาเช่า บทที่ 17 เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน บทที่ 21 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่าง ประเทศ

หลักการส่วนใหญ่ของมาตรฐานฉบับนี้อ้างอิงจากมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับปรับปรุงปี พ.ศ. 2550 ที่กิจการทุกประเภทใช้ในปี พ.ศ. 2553 (ปัจจุบันมาตรฐานชุดดังกล่าวถูกยกเลิกไปแล้วด้วยประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 17/2553) มีบางส่วนอ้างอิงจาก US GAAP เช่น บทที่ 9 เรื่องเงินลงทุนและบทที่ 19 การรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ยังมีบางส่วนที่อ้างอิงมาจาก IFRS for SMEs เช่น บางส่วนของบทที่ 10 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ที่ไม่อนุญาตให้ใช้วิธีการตีราคาใหม่ หรือเป็นข้อกำหนดเฉพาะประเทศไทย เช่น บทที่ 7 ลูกหนี้ ในหัวข้อหนี้สงสัยจะสูญ (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2554)

TFRS for NPAEs จัดเป็นมาตรฐานที่กำหนดให้กิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีคุณสมบัติเป็นกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะนำไปถือปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีได้กำหนดทางเลือกของการใช้ TFRS for NPAEs ไว้ให้กล่าวคือ กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะสามารถเลือกใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Thai Financial Reporting Standards for Publicly Accountable Entities: TFRS for PAEs) แทนได้ โดยหากเลือกใช้ TFRS for PAEs แล้วต้องปฏิบัติตามทุกฉบับอย่างสม่ำเสมอ นอกจากจะมีข้อยกเว้นเช่น เรื่องค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้หรือรายได้ภาษีเงินได้และเรื่องประมาณการหนี้สินสำหรับผลประโยชน์พนักงาน ถ้ากิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเลือกที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้ และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน ของ TFRS for PAEs การปฏิบัติทางบัญชีในเรื่องอื่นๆยังคงเลือกใช้

TFRS for NPAEs ได้หรือกรณีที่เป็นเรื่องที่ไม่ได้กำหนดไว้โดย TFRS for NPAEs เช่น งบกระแสเงินสด การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน กำไรต่อหุ้น จะอนุญาตให้ใช้ TFRS for PAEs เฉพาะบางฉบับได้เช่นกัน

2.2 แนวทางของการพัฒนามาตรฐานในอนาคต

สำหรับแนวทางการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคตอันใกล้ เพื่อให้การจัดทำรายงานทางการเงินของประเทศไทยสอดคล้องกับประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน และเพื่อให้รายงานทางการเงินของกิจการในประเทศไทยมีความเป็นสากลและเปรียบเทียบกันได้ อันจะเป็นการส่งเสริมให้กิจการในประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้น สภาวิชาชีพบัญชีจึงได้ตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาเกณฑ์ที่เหมาะสมในการจัดประเภทกิจการเพื่อประกอบการพิจารณาการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (International Financial Reporting Standards for Small and Medium-sized Entities (2009): IFRS for SMEs) ที่จัดทำโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board: IASB) มาถือปฏิบัติในประเทศไทย โดยแนวทางในเบื้องต้นสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2556) ได้พิจารณาการจัดทำมาตรฐานการรายงานทางการเงินและการจัดประเภทของกิจการในประเทศไทยออกเป็น 3 ระดับชั้น (3-Tier Financial Reporting) ได้แก่

1. กิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Publicly Accountability Entities: PAEs) กำหนดให้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนด

- ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (Thai Financial Reporting Standards: TFRS for PAEs) ที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศอย่างเต็มรูปแบบ
2. กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะที่เป็นกิจการขนาดใหญ่หรือมีความพร้อมสูง มีแนวโน้มให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS for SMEs) ที่จัดทำขึ้นเป็นภาษาไทย โดยสภาวิชาชีพบัญชีได้กำหนดชื่อว่า “มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะขนาดกลางและขนาดย่อม (Thai Financial Reporting Standards for Small and Medium-Sized Entities: TFRS for SMEs) ซึ่ง ณ ปัจจุบันคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีอยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาการกำหนดขอบเขตของเนื้อหามาตรฐาน และการนำไปใช้เพื่อให้กิจการมีภาระสูงเกินไปในการนำข้อกำหนดของ TFRS for SMEs ไปปฏิบัติ กล่าวคือ อาจมีการปรับเปลี่ยนขอบเขตของข้อกำหนดใน TFRS for SMEs ที่จัดทำขึ้นตาม IFRS for SMEs ใน 5 ประเด็นคือ
- 2.1 การจัดทำงานการเงินรวม
- 2.2 การรับรู้รายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี
- 2.3 การรับรู้รายการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน
- 2.4 การวัดมูลค่าของรายได้และการรับรู้รายได้
- 2.5 การรับรู้รายการและการการวัดมูลค่ารายการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพิเศษ เช่น เกษตรกรรม
3. กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะขนาดเล็ก (Micro-Sized Entity) มีแนวโน้มให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (TFRS for NPAEs) ฉบับปัจจุบันต่อไป
- 3. มาตรฐานการบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศมาเลเซีย**
- 3.1 การนำมาตรฐานไปถือปฏิบัติ และโครงสร้างและเนื้อหามาตรฐาน**
- ในปี พ.ศ. 2549 คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีประเทศมาเลเซีย (Malaysian Accounting Standard Board: MASB) ได้ตระหนักว่ามาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานการบัญชีของประเทศมีความซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้นเพื่อลดภาระในการจัดทำบัญชีและรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คณะกรรมการฯ จึงได้ตัดสินใจกำหนดมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้นโดยใช้ชื่อว่า มาตรฐานการรายงานการเงินสำหรับกิจการเอกชน (Private Entity Reporting Standards: PERS) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ชั่วคราวระหว่างการพัฒนามาตรฐานชุดใหม่ที่อ้างอิงจาก IFRS for SMEs มาตรฐานฉบับดังกล่าวมีผลบังคับใช้สำหรับบริษัทจำกัดที่มีคุณสมบัติตรงกับข้อกำหนดของกฎหมายบริษัทแห่งประเทศมาเลเซียปี 1965 มาตรา 15(1)(Companies Act 1965) ซึ่งคุณสมบัติของบริษัทจำกัดตามมาตรา 15(1)

สรุปได้ดังนี้นิติบุคคลที่ถูกจัดเป็นบริษัทจำกัด คือ

1. บริษัทที่ไม่มีหน้าที่จัดทำและรับรองงบการเงินภายใต้กฎหมายที่ออกโดยคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือธนาคารกลางแห่งประเทศไทย (Bank Negara Malaysia) และ
2. บริษัทไม่ได้เป็นบริษัทย่อย หรือ บริษัทร่วม หรือ บริษัทที่มีอำนาจควบคุมร่วมของบริษัทที่มีหน้าที่จัดทำและรับรองงบการเงินภายใต้กฎหมายที่ออกโดยคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือธนาคารกลางแห่งประเทศไทย (Bank Negara Malaysia)

Malaysian Accounting Standards Board (2012) ได้สรุปว่า โครงสร้างของ PERS ประกอบด้วยมาตรฐานทั้งหมด 29 ฉบับ เนื้อหาส่วนใหญ่อ้างอิงจากมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศชุดก่อนที่จะมีการปรับปรุงภายใต้โครงการ Improvement Project ของ IASB ในปี พ.ศ. 2546 โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีประเทศไทยคัดเลือกมาเฉพาะบางฉบับที่เนื้อหาเหมาะสมและเกี่ยวข้องกับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมโดยเนื้อหาของมาตรฐานสรุปได้ตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 โครงสร้าง และเนื้อหาของ PERS

หัวข้อ	เนื้อหา
การนำเสนองบการเงินและองค์ประกอบงบการเงิน	MASB 1: การนำเสนองบการเงิน (Presentation of Financial Statement) MASB 5: งบกระแสเงินสด (Cash Flow Statement) MASB 11: งบการเงินรวมและเงินลงทุนในบริษัทย่อย (Consolidated Financial Statements and Investment in Subsidiaries) MASB 16: รายงานทางการเงินสำหรับกิจการร่วมค้า (Financial Reporting of Interests in Joint Venture) IAS 29: การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง
สินทรัพย์และหนี้สิน	MASB 2: สินค้าคงเหลือ (Inventories) MASB 12: เงินลงทุนในบริษัทร่วม (Investment in Associates) MASB 14: การบัญชีค่าเสื่อมราคา (Depreciation Accounting) MASB 15: ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (Property, Plant & Equipment) MASB 23: การด้อยค่าของสินทรัพย์ (Impairment of Assets) IAS 25: การบัญชีเงินลงทุน (Accounting for Investments) MASB 20: ประมาณการหนี้สินและประมาณการสินทรัพย์
รายได้และค่าใช้จ่าย	MASB 4: ต้นทุนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development Costs) MASB 7: สัญญาก่อสร้าง (Construction Contract) MASB 9: รายได้ (Revenue) MASB 25: ภาษีเงินได้ (Income Taxes) MASB 27: ต้นทุนการกู้ยืม (Borrowing Costs) IB-1: รายจ่ายก่อนการดำเนินงาน (Preliminary and Pre-operating Expenditure)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อ	เนื้อหา
เรื่องอื่นๆ	MASB 3: รายการกำไรหรือขาดทุนประจำงวด การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาด (Net Profit or Loss for the Period, Fundamental Errors and Changes in Accounting Policies) MASB 6: ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (The Effects of Changes in Foreign Exchange Rates) MASB 10: สัญญาเช่า (Leases) MASB 19: เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล (Events after the Balance Sheet Date) MASB 28: การดำเนินงานที่ยกเลิก (Discontinuing Operations) MASB 29: ผลประโยชน์พนักงาน (Employee Benefits) MASB 30: การบัญชีและการรายงานสำหรับโครงการผลประโยชน์ตอบแทนภายหลังเกษียณอายุ (Accounting and Reporting by Retirement Benefit Plans) MASB 31: การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยเหลือจากรัฐบาล (Government Grants and Disclosure of Government Assistance) MASB 32: กิจกรรมการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (Property Development Activities). MAS 5: การบัญชีสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (Accounting for Aquaculture)

3.2 ทิศทางของการพัฒนามาตรฐานในอนาคต

แนวคิดการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทยเริ่มมีขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ. 2549 ด้วยการแบ่งมาตรฐานการบัญชีออกเป็น 2 ระดับ คือ มาตรฐานการรายงานทางการเงินแห่งประเทศไทย (Malaysian Financial Reporting Standards: MFRS) สำหรับกิจการขนาดใหญ่และ มาตรฐานการรายงานการเงินสำหรับกิจการเอกชน (Private Entity Reporting Standards: PERS) สำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมาในระหว่างปี พ.ศ. 2549-2555 คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีประเทศไทย (Malaysian Accounting Standard Board: MASB) ได้ดำเนินการพัฒนาการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งออกแบบสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย และเมื่อต้นปี พ.ศ. 2556 คณะกรรมการฯ ได้จัดทำเอกสารชื่อ Roadmap for Private Entities Financial Reporting Framework ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดโครงสร้างมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม สาระสำคัญจากเอกสารฉบับดังกล่าว Malaysian Accounting Standard Board (2013) กล่าวสรุปไว้ดังนี้

1. การกำหนดคำจำกัดความของคำว่า กิจการเอกชน (Private Entity) ว่าต้องมีคุณสมบัติตามกฎหมายบริษัทแห่งประเทศไทย ปี 1965 มาตรา 15(1) (Companies Act 1965) ตามที่กล่าวมาแล้ว
2. การพิจารณาแบ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงินของประเทศออกเป็น 3 ระดับชั้น (3-Tier Financial Reporting) ได้แก่

- 2.1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินแห่งประเทศไทย (Malaysian Financial Reporting Standards: MFRS)
- 2.2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (Financial Reporting Standards for Small and Medium Sized Entities: FRS for SMEs)
- 2.3 มาตรฐานการรายงานการเงินสำหรับกิจการเอกชน (Private Entity Reporting Standards: PERS)
3. การกำหนดเกณฑ์การแบ่งกลุ่มกิจการเอกชน (Private Entity) โดยใช้รายได้ต่อปีเป็นเกณฑ์ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม พร้อมทั้งระบุถึงมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดให้ใช้ ตามที่สรุปในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 เกณฑ์การแบ่งกลุ่มกิจการเอกชน (Private Entity) และมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดให้ใช้

กลุ่มนิติบุคคล	มาตรฐานการบัญชีที่กำหนดให้ใช้
1. กิจการเอกชนที่มีรายได้ตั้งแต่ RM500,000 ต่อปีขึ้นไป (ใช้ชื่อว่า Medium-Sized PE)	FRS for SMEs
2. กิจการเอกชนที่มีรายได้ต่ำกว่า RM500,000 ต่อปี (ใช้ชื่อว่า Micro-Sized PE)	Private Entity Reporting Standards (PERS)

สำหรับเกณฑ์รายได้ต่อปีต้องพิจารณา ร่วมกับคุณสมบัติของนิติบุคคลด้วย ตัวอย่างเช่น กิจการเอกชนแห่งหนึ่งมีรายได้ น้อยกว่า RM500,000 ต่อปี แต่กิจการดังกล่าวมีคุณสมบัติ ไม่ตรงกับข้อกำหนดของกฎหมายบริษัทแห่ง ประเทศมาเลเซียปี 1965 มาตรา 15(1) กิจการนั้น ต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินแห่ง ประเทศมาเลเซีย (Malaysian Financial Reporting Standards: MFRS)

4. การกำหนดทางเลือกในการใช้มาตรฐาน การบัญชีของกิจการขนาดกลางและ ขนาดย่อมว่ามีมาตรฐานการบัญชี ทั้งหมด 3 ชุดที่สามารถเลือกใช้ได้ตามที่ สรุปลงในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 การกำหนดทางเลือกในการใช้มาตรฐานการบัญชีของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

กลุ่มนิติบุคคล	ทางเลือกในการใช้มาตรฐานการบัญชี
1. กิจการเอกชนที่มีรายได้ตั้งแต่ RM500,000 ต่อปีขึ้นไป (ใช้ชื่อว่า Medium-Sized PE)	1. MFRS 2. FRS for SMEs
2. กิจการเอกชนที่มีรายได้ต่ำกว่า RM500,000 ต่อปี (ใช้ชื่อว่า Micro-Sized PE)	1. MFRS 2. FRS for SMEs 3. PERS

โดยเงื่อนไขการเลือกใช้คือ ถ้าเลือกใช้มาตรฐานกลุ่มใดแล้วต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดในมาตรฐานกลุ่มนั้นอย่างสม่ำเสมอ

4. มาตรฐานการบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศสิงคโปร์

4.1 การนำมาตรฐานไปถือปฏิบัติและโครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐาน

เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2553 คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีประเทศสิงคโปร์ (The Accounting Standards Council: ASC) ได้เผยแพร่มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ชื่อว่า มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดย่อมแห่งประเทศสิงคโปร์ (Singapore Financial Reporting Standard for Small Entities :SFRS for SE) โดยเนื้อหาของหลักของมาตรฐานฉบับนี้อ้างอิงมาจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS for SMEs) คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ ได้กำหนดให้มีการนำมาตรฐานชุดนี้ไปถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป (KPMG LLP, 2011)

สำหรับกิจการขนาดย่อม (Small Entities) ที่มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานฉบับนี้ คือ กิจการขนาดย่อมที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะหมายถึง
 - 1.1 กิจการที่ไม่มีการซื้อขายตราสารทุนหรือตราสารหนี้ของกิจการตนเองต่อประชาชนไม่ว่าจะเป็นตลาดหลักทรัพย์ในประเทศหรือต่างประเทศหรือการซื้อขายนอกตลาดหลักทรัพย์ (Over the-

Counter) รวมทั้งตลาดในท้องถิ่นและในภูมิภาคหรือกิจการที่ไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการของการนำส่งงบการเงินของกิจการให้แก่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือหน่วยงานกำกับดูแลอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการออกขายหลักทรัพย์ใดๆต่อประชาชน

- 1.2 กิจการที่ไม่ได้ดำเนินธุรกิจหลักในการดูแลสินทรัพย์ของกลุ่มบุคคลภายนอกในวงกว้างเช่นสถาบันการเงินบริษัทประกันชีวิตบริษัทประกันวินาศภัยบริษัทหลักทรัพย์ เป็นต้น
- 1.3 กิจการที่ไม่ใช่บริษัทมหาชนภายใต้กฎหมายบริษัทแห่งประเทศไทย (Singapore Companies Act (Cap.50))
- 1.4 กิจการที่ไม่ใช่องค์กรการกุศลภายใต้กฎหมายองค์กรการกุศลแห่งประเทศไทย (Charities Act (Cap.37))
2. เป็นกิจการที่มีการเผยแพร่รายงานทางการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปแก่ผู้ใช้อย่างน้อย 2 ข้อ
 - 3.1 เป็นกิจการที่มีคุณสมบัติในเชิงปริมาณตามเงื่อนไขต่อไปนี้อย่างน้อย 2 ข้อ
 - 3.1.1 มีรายได้ไม่เกิน 10 ล้านเหรียญสิงคโปร์ต่อปี
 - 3.1.2 มีสินทรัพย์ขั้นต้นไม่เกิน 10 ล้านเหรียญสิงคโปร์
 - 3.1.3 มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 50 คน

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีประเทศสิงคโปร์ได้ชี้แจงว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นทางเลือกสำหรับกิจการขนาดเล็กในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน โดยกิจการขนาดเล็กสามารถนำมาตรฐานการรายงาน

ทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติได้ถ้ากิจการมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดที่กล่าวไว้ข้างต้นเป็นระยะเวลา 2 ปีต่อเนื่องกันก่อนที่มาตรฐานฉบับนี้จะประกาศใช้ และสำหรับกิจการขนาดเล็กที่เป็นบริษัทย่อยของกิจการขนาดใหญ่ที่ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินแห่งประเทศไทยสิงคโปร์ (Singapore Financial Reporting Standards:

SFRS) ก็สามารถที่จะเลือกใช้มาตรฐานฉบับนี้ได้เช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามกิจการขนาดเล็กดังกล่าวต้องพิจารณานโยบายการบัญชีของบริษัทแม่ประกอบด้วย(Accounting Standard Council, 2010) โครงสร้างของ SFRS for SE ประกอบด้วย 35 ส่วน โดยเนื้อหาของมาตรฐานสรุปได้ตามตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 โครงสร้าง และเนื้อหาของ SFRS

หัวข้อ	เนื้อหา
การนำมาตรฐานมาถือปฏิบัติ	ส่วนที่ 1 คำนียามและขอบเขตของกิจการขนาดเล็ก ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ของรายงานทางการเงินและกรอบแนวคิด ส่วนที่ 35 การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง
การนำเสนองบการเงินและองค์ประกอบงบการเงิน	ส่วนที่ 3 การนำเสนองบการเงินและองค์ประกอบของงบการเงิน ส่วนที่ 4 งบแสดงฐานะการเงิน ส่วนที่ 5 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ/งบกำไรขาดทุน ส่วนที่ 6 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นและงบกำไรสะสม ส่วนที่ 7 งบกระแสเงินสด ส่วนที่ 8 หมายเหตุประกอบงบการเงิน ส่วนที่ 9 งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
สินทรัพย์	ส่วนที่ 13 สินค้าคงเหลือ ส่วนที่ 14 เงินลงทุนในบริษัทร่วม ส่วนที่ 15 เงินลงทุนในกิจการร่วมค้า ส่วนที่ 16 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ส่วนที่ 17 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ส่วนที่ 18 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (ไม่รวมค่าความนิยม) ส่วนที่ 27 การด้อยค่าของสินทรัพย์
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	ส่วนที่ 21 รายการประมาณการและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น ส่วนที่ 22 หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น
รายได้และค่าใช้จ่าย	ส่วนที่ 20 สัญญาเช่า ส่วนที่ 23 รายได้ ส่วนที่ 25 ต้นทุนการกู้ยืม ส่วนที่ 29 ภาษีเงินได้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หัวข้อ	เนื้อหา
เรื่องอื่นๆ	ส่วนที่ 10 นโยบายบัญชี การประมาณการและการแก้ไขข้อผิดพลาด ส่วนที่ 11 เครื่องมือทางการเงินพื้นฐาน ส่วนที่ 12 เครื่องมือทางการเงินประเภทอื่นๆ ส่วนที่ 19 การรวมกิจการและค่าความนิยม ส่วนที่ 24 เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ส่วนที่ 26 การจ่ายเงินโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ส่วนที่ 28 ผลประโยชน์พนักงาน ส่วนที่ 30 การบัญชีสำหรับรายการค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ส่วนที่ 31 ภาวะเงินเฟ้อรุนแรง ส่วนที่ 32 เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน ส่วนที่ 33 การเปิดเผยข้อมูลกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ส่วนที่ 34 กิจกรรมพิเศษ ได้แก่ ธุรกิจเกษตรกรรม แหล่งทรัพยากรแร่ และสัมปทาน

4.2 ทิศทางของการพัฒนามาตรฐานใน อนาคต

เนื่องจากในปัจจุบันคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีประเทศสิงคโปร์ได้ได้เผยแพร่ SFRS for SE ซึ่งมีเนื้อหาเทียบเคียงได้กับ IFRS for SMEs ซึ่งถือได้ว่าการพัฒนาไปถึงจุดที่มีความเป็นสากลแล้ว ดังนั้นทิศทางการพัฒนาในอนาคตจึงอยู่ในรูปของการให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของมาตรฐานและการนำไปใช้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น สมาคมผู้สอบบัญชีรับอนุญาต แห่งประเทศสิงคโปร์ (Institute of Certified Public Accountants of Singapore: ICPAS) มีการจัดทำและเผยแพร่เอกสารที่ชื่อว่า The Singapore Financial Reporting Standard (SFRS) for Small Entities What You Need To Know (2014)

5. การศึกษาเชิงเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์

จากการที่ได้กล่าวถึงรายละเอียดของมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ในด้านของการนำมาตราฐานไปปฏิบัติ โครงสร้าง และเนื้อหาของมาตรฐาน รวมถึงทิศทางการพัฒนาในอนาคต พบว่าในปัจจุบันทั้งสามประเทศมีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้นโดยเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตามในรายละเอียดของการนำมาตราฐานไปปฏิบัติ โครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐาน รวมถึงทิศทางการพัฒนาในอนาคตยังมีความแตกต่างกันอยู่

5.1 การศึกษาเชิงเปรียบเทียบหัวข้อการนำมาตรฐานไปถือปฏิบัติ

สำหรับข้อมูลลักษณะของการนำมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมไปถือปฏิบัติของทั้ง 3 ประเทศแสดงในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบการนำมาตรฐานไปถือปฏิบัติของประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์

หัวข้อ	ประเทศ		
	ไทย	มาเลเซีย	สิงคโปร์
1. การกำหนดนิยามของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	1.1 ใช้คำว่า “กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ” 1.2 คำนิยามกำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี โดยกำหนดในลักษณะเชิงคุณภาพ	1.1 ใช้คำว่า กิจการเอกชน (Private Entity) 1.2 คำนิยามกำหนดโดยอ้างอิงจากกฎหมายบริษัทแห่งประเทศไทย มาเลเซียในลักษณะเชิงคุณภาพ	1.1 ใช้คำว่า กิจการขนาดย่อม (Small Entity) 1.2 คำนิยามกำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี โดยกำหนดทั้งในลักษณะเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ
2. มาตรฐานที่กำหนดให้ถือปฏิบัติ	2.1 TFRS for NPAEs	2.1 PERS	2.1 SFRS for SE
3. มาตรฐานที่กำหนดเป็นทางเลือกปฏิบัติ	3.1 TFRS for PAEs 3.2 TFRS for NPAEs	3.1 MFRS 3.2 PERS	3.1 SFRS 3.2 SFRS for SE

จากการเปรียบเทียบในตารางที่ 7 พบว่าในประเทศไทยและมาเลเซียการกำหนดค่านิยามของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมจะกำหนดในลักษณะเชิงคุณภาพโดยการอ้างอิงคุณสมบัติบางส่วนจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์การกำหนดค่านิยามของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมจะกำหนดคุณสมบัติทั้งในลักษณะเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และสำหรับหลักการนำมาตรฐานมาปฏิบัติพบว่าทั้งสามประเทศมีหลักการที่เหมือนกันคือมีการพัฒนามาตรฐานสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อให้ถือปฏิบัติ แต่ในขณะเดียวกันก็มีทางเลือกให้กับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่สามารถใช้มาตรฐานสำหรับกิจการขนาดใหญ่ได้

5.2 การศึกษาเชิงเปรียบเทียบหัวข้อโครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐาน

สำหรับโครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ทั้ง 3 ประเทศพัฒนาขึ้นและมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น TFRS for NPAEs ของประเทศไทย และ PERS ของประเทศมาเลเซีย เนื้อหาหลักอ้างอิงมาจากมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับเก่าที่ออกเผยแพร่ในช่วงปีพ.ศ.2546 ถึงปีพ.ศ.2549 โดยเลือกมาบางส่วนที่มีความเหมาะสมกับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม แต่สำหรับ SFRS for SE ของประเทศสิงคโปร์ได้รับการพัฒนาด้วยการนำ IFRS for SMEs มาใช้อย่างเต็มรูปแบบโดยตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบหัวข้อในมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของทั้ง 3 ประเทศ กับหัวข้อใน IFRS for SMEs

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบหัวข้อในมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม
ของประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ กับ หัวข้อใน IFRS for SMEs

หัวข้อ IFRS for SMEs	TFRS for NPAEs	Private Entity Reporting Standards (PERS)	SFRS for SE
หัวข้อที่ 1 ความหมายและขอบเขตของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	/	-	/
หัวข้อที่ 2 แนวคิดและหลักการ	/	-	/
หัวข้อที่ 3 การนำเสนองบการเงิน	/	/	/
หัวข้อที่ 4 งบแสดงฐานะการเงิน	/	/	/
หัวข้อที่ 5 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบกำไรขาดทุน	/	/	/
หัวข้อที่ 6 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ	/	/	/
หัวข้อที่ 7 งบกระแสเงินสด	-	/	/
หัวข้อที่ 8 หมายเหตุประกอบงบการเงิน	/	/	/
หัวข้อที่ 9 งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ	-	/	/
หัวข้อที่ 10 นโยบายการบัญชี ประมาณการทางบัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาด	/	/	/
หัวข้อที่ 11 เครื่องมือทางการเงินพื้นฐาน	-	-	/
หัวข้อที่ 12 เครื่องมือทางการเงินอื่นๆ	-	-	/
หัวข้อที่ 13 สินค้าคงเหลือ	/	/	/
หัวข้อที่ 14 เงินลงทุนในบริษัทร่วม	-	/	/
หัวข้อที่ 15 เงินลงทุนในกิจการร่วมค้า	-	/	/
หัวข้อที่ 16 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	/	-	/
หัวข้อที่ 17 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	/	/	/
หัวข้อที่ 18 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (ไม่รวมค่าความนิยม)	/	-	/

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หัวข้อ IFRS for SMEs	TFRS for NPAEs	Private Entity Reporting Standards (PERS)	SFRS for SE
หัวข้อที่ 19 การรวมธุรกิจและค่าความนิยม	-	-	/
หัวข้อที่ 20 สัญญาเช่า	/	/	/
หัวข้อที่ 21 ประมาณการหนี้สินและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น	/	/	/
หัวข้อที่ 22 หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	-	-	/
หัวข้อที่ 23 รายได้	/	/	/
หัวข้อที่ 24 การอุดหนุนจากรัฐบาล	-	/	/
หัวข้อที่ 25 ต้นทุนการกู้ยืม	/	/	/
หัวข้อที่ 26 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์	-	-	/
หัวข้อที่ 27 การด้อยค่าของสินทรัพย์	-	/	/
หัวข้อที่ 28 ผลประโยชน์พนักงาน	-	/	/
หัวข้อที่ 29 ภาษีเงินได้	/	/	/
หัวข้อที่ 30 การแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ	/	/	/
หัวข้อที่ 31 การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง	-	/	/
หัวข้อที่ 32 เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน	/	/	/
หัวข้อที่ 33 การเปิดเผยข้อมูลกิจการที่เกี่ยวข้องกัน	-	-	/
หัวข้อที่ 34 อุตสาหกรรมพิเศษ	-	/	/
หัวข้อที่ 35 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	/	-	/

จากข้อมูลเปรียบเทียบในตารางที่ 8 พบว่าหัวข้อใน TFRS for NPAEs เทียบเคียงได้กับ IFRS for SMEs ประมาณร้อยละ 60 และ หัวข้อใน PERS เทียบเคียงได้กับ IFRS for SMEs ประมาณร้อยละ 70 สำหรับหัวข้อที่ไม่ได้มีการกล่าวถึงใน TFRS for NPAEs และ PERS ส่วนใหญ่คือหัวข้อที่เป็นหลักการบัญชีที่มีความซับซ้อนและพบมากในธุรกิจขนาดใหญ่ เช่น เครื่องมือทางการเงิน การรวมธุรกิจ เป็นต้น โดยสาเหตุที่ TFRS for NPAEs และ PERS ยังคงมีความแตกต่างจาก IFRS for SMEs อยู่บางส่วนนั้นเนื่องจากในอนาคต

TFRS for NPAEs และ PERS จะเป็นมาตรฐานที่กำหนดให้ถือปฏิบัติสำหรับกิจการขนาดย่อมเท่านั้น (รายละเอียดจะกล่าวในหัวข้อต่อไป) ในขณะที่ IFRS for SMEs ได้จัดทำเพื่อนำไปใช้สำหรับทั้งกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

5.3 การศึกษาเชิงเปรียบเทียบหัวข้อทิศทางการพัฒนามาตรฐานในอนาคต

ในส่วนของทิศทางการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคตของแต่ละประเทศแสดงในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบทิศทางการพัฒนามาตรฐานในอนาคตของประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์

หัวข้อ	ประเทศ		
	ไทย	มาเลเซีย	สิงคโปร์
1. การแบ่งกลุ่มของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม	มีการแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1. กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะขนาดใหญ่ หรือมีความพร้อมสูง 2. กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะกิจการขนาดเล็ก เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มยังอยู่ระหว่างการพิจารณา	มีการแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1. กิจการขนาดกลาง (Medium-Sized Private Entity) 2. กิจการขนาดเล็ก (Micro-Sized Private Entity) เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มคือรายได้ต่อปี	มีเพียงกลุ่มเดียว คือ กิจการขนาดเล็ก (Small Entity)

ตารางที่ 9 (ต่อ)

หัวข้อ	ประเทศ		
	ไทย	มาเลเซีย	สิงคโปร์
2. มาตรฐานที่กำหนดให้ถือปฏิบัติ	มีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 2 ชุด คือ 1. มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Thai Financial Reporting Standards for Small and Medium-Sized: TFRS for SMEs) ใช้สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะขนาดใหญ่หรือมีความพร้อมสูง 2. TFRS for NPAEs ใช้สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะขนาดเล็ก	มีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 2 ชุด คือ 1.FRS for SMEs สำหรับกิจการขนาดกลาง 2.PERS สำหรับกิจการขนาดเล็ก	มีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 1 ชุด คือ SFRS for SE

จากข้อมูลในตารางที่ 9 พบว่าในภาพรวมทิศทางการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคตของทั้งสามประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกันคือการพัฒนาไปสู่การนำ IFRS for SMEs มาใช้ซึ่งประเทศสิงคโปร์ได้มีการดำเนินการเสร็จสมบูรณ์แล้ว แต่สำหรับประเทศไทยและมาเลเซียยังอยู่ระหว่างดำเนินการ

สำหรับรูปแบบการพัฒนา ประเทศไทยและมาเลเซียมีรูปแบบการพัฒนาที่คล้ายกันคือ มีการจัดกลุ่มกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเป็น 2 กลุ่ม และมีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 2 ชุด เช่นกัน คือ มาตรฐานสำหรับกิจการขนาดกลางเนื้อหาจะพัฒนาโดยอ้างอิงจาก IFRS for SMEs และมาตรฐานสำหรับกิจการขนาดเล็กจะใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน ซึ่งสำหรับประเทศไทย คือ TFRS for NPAs และสำหรับประเทศมาเลเซีย คือ PERS ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์รูปแบบการพัฒนาจะมีความแตกต่างออกไปคือกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมีเพียงกลุ่มเดียว และมีมาตรฐานสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเพียงชุดเดียว คือ SFRS for SE

5. บทสรุป

จากการศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมระหว่างประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ในประเด็นการนำมาตรฐานมาถือปฏิบัติ โครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐานในภาพรวม และทิศทางการพัฒนามาตรฐานในอนาคต พบว่าทุกประเทศมีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้นโดยเฉพาะเพื่อให้ถือปฏิบัติ แต่ในขณะเดียวกันก็มีทางเลือกให้กับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่สามารถใช้มาตรฐานสำหรับกิจการขนาดใหญ่ได้ โดยโครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐานของประเทศไทยและมาเลเซียยังอยู่ในระหว่างการพัฒนาจากมาตรฐานชุดที่ยังมีผลบังคับใช้ในปัจจุบันคือ TFRS for NPAs ของประเทศไทย และ PERS ของประเทศมาเลเซีย ไปสู่การแบ่งมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเป็น 2 ชุด โดยมาตรฐานสำหรับกิจการขนาดกลางเนื้อหาจะพัฒนาโดยอ้างอิงจาก IFRS for SMEs และมาตรฐานสำหรับกิจการขนาดเล็กจะใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน สำหรับประเทศสิงคโปร์มีมาตรฐานสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเพียงชุดเดียว และมีเนื้อหาอ้างอิงจาก IFRS for SMEs เช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- คณะผู้แทนไทยประจำประชาคมยุโรป.(2549).นโยบายส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ของสหภาพยุโรป. สืบค้น15 ตุลาคม2556,จาก<http://www.2.thaieurope.net/>
- สตุดี วงศ์เกียรติขจร. (2556). ประเด็นเร่งด่วนในการพัฒนาASEAN SMEs. สืบค้น 15 ตุลาคม2556, จาก <http://www.thai-aec.com/800>
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2556).การพิจารณานำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (IFRS for SMEs) ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IASB) มาปฏิบัติในประเทศไทย.สืบค้น 20 ตุลาคม2556,จาก<http://www.fap.or.th/index.php?lay=show&ac=srticle&id=539622990>
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2556). ทิศทางในการจัดทำมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย. สืบค้น 20 ตุลาคม 2556,จาก<http://www.fap.or.th/index.php?lay=show&ac=srticle&id=539679457>
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ.กรุงเทพฯ: สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.(2556). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2556. สืบค้น 20 ตุลาคม2556, จาก <http://www.sme.go.th/SiteCollectionDocuments/White%20Paper/2556/report02.pdf>
- วรศักดิ์ ทุมมานนท์.(2554). Update มาตรฐานการรายงานทางการเงินและสาระสำคัญของ TFRSs for NPAEs [เอกสารอัดสำเนา].กรุงเทพฯ: บริษัท บัญชีกิจบริหาร จำกัด.
- ศิลปพร ศรีจันเพ็ชร และ พจน์ วีรศุทธากร. (2554). รู้จักกับมาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ. วารสารวิชาชีพบัญชี, 7(18), 62-74.
- Accounting Standards Council. (2010). *Singapore Financial Reporting Standard for Small Entities – ASC Statement on Applicability*. Retrieved November 10 2013, from [http://www.news.gov.sg/public/sgpc/en/media_releases/agencies/mof/press_release/P-20101201-1/AttachmentPar/0/file/SFRS%20for%20SE%20\(Statement\)-z.pdf](http://www.news.gov.sg/public/sgpc/en/media_releases/agencies/mof/press_release/P-20101201-1/AttachmentPar/0/file/SFRS%20for%20SE%20(Statement)-z.pdf)
- Institute of Certified Public Accountants of Singapore. (2011). *The Singapore Financial Reporting Standard (SFRS) for Small Entities What You Need To Know*. Retrieved November 10 2013, from http://cfr.isca.org.sg/wp-content/uploads/2011/04/SFRS-for-SEs-What-You-Need-to-Know_final.pdf
- IFRSFoundation. (2013). *IFRS for SMEs Fact Sheet*. Retrieved January 10 2014, from <http://www.ifrs.org/IFRS-for-SMEs/Documents/Fact-Sheet/SME-Fact-Sheet-July-2013.pdf>

- KPMG LLP. (2011). SFRS for Small Entities [online]. *Financial Reporting Matters*, (34), Retrieved January 10 2014, from <http://www.kpmg.com/sg/en/IssuesAndInsights/fm/Issue34-Mar2011.pdf>
- Malaysian Accounting Standards Board.(n.d.). *MASB Approved Accounting Standards for Private Entities*. Retrieved September 10 2013, from http://www.masb.org.my/index.php?option=com_content&view=article&id=576&Itemid=15
- Malaysian Accounting Standards Board. (2012). *Request for Views on Private Entities, the Way Forward*. Retrieved September 10 2013, from http://www.masb.org.my/images/stories/RequestforViews_2012Feb29.pdf
- Malaysian Accounting Standards Board. (2013). *Roadmap for Private Entities Financial Reporting Framework*. Retrieved September 10 2013, from http://www.masb.org.my/images/Roadmap_PE_2March2013.pdf
- MIA Professional Standards and Practices.(2013). Roadmap for Private Entities. *ACCOUNTANTS TODAY*, 15(26), 28-30.
- National SME Development Council. (2010). *SMEs Annual Report 2009/10*. Malaysia: National SME Development Council.